

РЕШЕНИЕ

№ 6134

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 28.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **3786** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Салю-Е“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. Ч., със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], партер, чрез адв.С. Ж. срещу решение № 200/13.02.2023г. на Директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП-С., с което е оставена без уважение подадена жалба срещу РА №22221722002253-091-001/24.11.2022г. издаден от С. Г.-Началник сектор, възложил ревизията и А. Д.-гл.инспектор по приходите и ръководител на ревизията.

С ревизионния акт в оспорената част са установени задължения на жалбоподателя в размер на общо 19874.19 лева по една фактура, издадена за покупка на автомобил и две фактури за услуги, свързани с този автомобил в т.ч. лихви за просрочие в размер на 3068.21 лв.

Жалбоподателят оспорва РА като незаконосъобразен и издаден в противоречие с материалния закон. Твърди, че са изпълнени изискванията за приспадане на право на данъчен кредит във връзка с декларирания В. на лек автомобил марка „Т. ZFA25000002P5309“ с рег. [рег.номер на МПС], закупен от „К. ТАВВЕРТ“КФТ-У. по фактура № 2020/00680/18.12.2020г. като дружеството е упражнило право на приспадане на данъчен кредит на основание чл.72, ал.2, т.2 от ЗДДС. Неправилно от ответника е извършена корекция на осн. чл.70, ал.1, т.4 от ЗДДС, поради което моли за отмяна на РА.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ж., който поддържа

жалбата. Претендира разноски по представения списък.

Ответникът, чрез юрк. Б. моли за отхвърляне на жалбата и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно призована не взема становище.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна :

Жалбата е подадена след изчерпване на възможността за оспорване на ревизионния акт по административен ред, от процесуално легитимирано лице, което има правен интерес да обжалва ревизионния акт, предвид установените с него допълнителни данъчни задължения. Спазен е срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221722002253-020-001 от 04.05.2022г. връчена на 14.05.2022 г., изменена със ЗИЗВР №Р-22221722002253-020-002 от 12.08.2022 г., спряна със Заповед №Р-22221722002253-023-001 от 10.10.2022г. и възобновена със Заповед №Р-22221722002253-143-001 от 17.10.2022 г., издадени от С. Й. Г., на длъжност началник сектор при ТД на НАП В., упълномощена със Заповед МЗ-ЦУ-3287/08.11.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед М.-01-787/08.11.2021 г. на и.д. директор на ТД на НАП С., е възложено извършване на ревизия на „САЛЮ-Е“ ООД за определяне на задълженията по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.12.2016 г. до 31.12.2021 г. и за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периодите от 01.01.2016г. до 31.12.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №-Р- 22221722002253 - 092-001/04.11.2022г., връчен по електронен път на 04.11.2022г., срещу който, по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221722002253-091-001/24.11.2022 г., издаден от С. Й. Г., на длъжност началник сектор при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията и А. В. Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В., ръководител на ревизията. С РА са определени допълнителни задължения в размер на 19 874,19 лв.. в т. ч. за данък върху добавена стойност в размер на 16 805,98 лв. и лихви за просрочие в размер на 3 068.21 лв. РА е връчен на 30.11.2022 г.

При ревизията е установено, че в издадения от дружеството Протокол №[ЕГН] от 01.02.2021 г. е посочен като предмет на доставката „товарен автомобил - „Т. ZFA25000002P5309“ с рег. [рег.номер на МПС] , който е доставен с invoice №2020/00680/18.12.2020 г. на стойност от 39000.00 евро от „К. ТАВВЕРТ“ KFT - У.. Към протокола по чл. 117 са представени: Свидетелство за регистрация част 1 за регистрация на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , в което е посочено превозно средство - „специален автомобил“, тип / вариант/ версия „Вайнсберг Р47“, както и СМР за извършен транспорт на цитираното по-горе транспортно средство Warranty Document и Анекс №2 сключен със ЗК „ЛЕВ ИН“ АД. В представеното свидетелство за регистрация, издадено от МВР е отразено, че превозното средство „Вайнсберг Р47“ е „специален автомобил“, като брой места за сядане + мястото на водача е посочено „3+1“. В превод на предмета по доставката е вписан в покупната фактура „Weinsberg К.“. След анализ на представените документи е прието, че г

орекитираното МПС отговаря на условията на §1, т. 18 от ДР на ЗДДС за „лек автомобил“. С оглед на гореизложеното, на основание чл.70. ал.1, т. 4 от ЗДДС, във вр. с т.18 на § 1 от ДР на ЗДДС през м. 02. 2021 г. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 15 255,47 лв. по Протокол №[ЕГН]/01.02.2021 г. тъй като е прието, че същия попада в обхвата на понятието „лек автомобил“ съгласно разпоредбата на § 1, т. 18 от ДР па ЗДДС. В тази връзка е направен извод, че на основание чл.70. ал.1, т.4 от ЗДДС, ревизираното лице няма право на приспадане на данъчен кредит и за ползвания данъчен кредит за горивото, както и няма право на приспадане на данъчен кредит за поддръжката, ремонта, подобрението и експлоатацията на лекия автомобил, включително за резервни части, комплектовка, горивни и смазочни материали, съгласно чл. 70. ал. 1, т .5 от ЗДДС.По отношение на специалния автомобил с рег. [рег.номер на МПС] е направен извод, че не са ангажирани доказателства, че същият е използван в дейността на дружеството, която е продажби на нощувки в хотелската част, поддръжка на апартаменти (услуга от типа „професионален домоуправител“), предоставяне на зали за провеждане на фирмени мероприятия, дългосрочно отдаване под наем на собствени активи и др.

РА е обжалван в срок.

С Решение № 200/13.02.2023г., ответникът не е уважил жалбата в процесната част, приемайки за неоснователни доводите за изпълнение на изискванията за приспадане на данъчен кредит във връзка с декларирания В. на „товарен автомобил - „Т. ZFA25000002P5309“ с рег. [рег.номер на МПС] доставен с invoice №2020/00680/18.12.2020 г.Органът е приел наличието на ограничението на чл.70, ал.1, т.4 от ЗДДС. Приел е, че се касае за доставка на стока във връзка с експлоатацията на лек автомобил по смисъла на §1, т.18 от ДР на ЗДДС, както и че не са налице хипотезите на чл.70, ал.2 ЗДДС, предвид основната дейност на дружеството.

Процесуалния представител на „Салю-Е“ ЕООД е поискал назначаването на съдебно – автотехническа експертиза, която да даде отговор на въпроса какъв е видът на закупения автомобил съгласно регистрационния талон, има ли трайно вградено допълнително техническо оборудване, точно описание на автомобила и каква употреба позволява вграденото специализирано оборудване по смисъла на §1, т.18 от ДР на ЗДДС и какви са техническите му параметри. В хода на съдебното производство е изслушано заключение по съдебно-автотехническата експертиза, извършена от инж.А. А. и прието без оспорване от страните.

След запознаване с материалите по делото и използване на външни публични източници на информация и извършена проверка по идентификационен /VIN/ номер на автомобила-ZFA25000002P53309, се установява, че автомобилът е специален автомобил.Представява от техническа гледна точка товарен автомобил, тип фургон, марка Фиат, модел Дукато, на който е добавено специализирано оборудване характерно за ППС от типа на кемперите, 3 +1 места, от които две въртящи се около оста си, има трайно закрепено оборудване подходящо за туристически цели, описан от фирмата Ваинсберг като К. В..Оборудването на автомобила осигурява условията и комфорта, които са необходими за преживяването на хората които почиват на къмпинг и обичайно се използва за туризъм.

Съгласно чл.160 , ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално - правните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, от органа, възложил ревизията и от ръководителя на ревизията. Ревизионният акт е съставен в предвидената форма, съгласно чл.120 от ДОПК. Няма допуснато нарушение на процесуалните правила. Налице е обаче противоречие с материалния закон, основание за отмяна на ревизионния акт.

С оспорения ревизионен акт е отказано право на приспадане на данъчен кредит за данъчен период, на основание чл. 70, ал.1, т. 4 и т. 5 от ЗДДС във връзка с §1, т. 18 от ДР на ЗДДС по фактури за закупуване и за получаване на услуги във връзка с „товарен автомобил - „Т. ZFA25000002P5309“ с рег. [рег.номер на МПС] с брой места 3+1. Отказът е основан на обстоятелството, че автомобилът е приет за лек, а не за товарен от страна на приходната администрация. Този извод е незаконосъобразен и необоснован. По делото са представени доказателства, от които безспорно се установява, че автомобилът е товарен. Той е закупен като товарен автомобил, регистриран е в КАТ като в свидетелството за регистрация е вписан като специален автомобил. Това е потвърдено и от приетото в хода на съдебното производство заключение на САТЕ. Основателно е твърдението на жалбоподателя, че талонът за регистрация в КАТ и удостоверението представляват официални документи, които не са оспорени от ответника по жалбата. В този смисъл и решение №189/08.01.2014г. по адм. дело № 5494/2013г. на ВАС. Констатациите от огледа на автомобила, извършен от страна на приходната администрация не оборват доказателствената сила на представените официални документи и извода, че процесният автомобил е товарен.

При така установеното от фактическа страна в хода на ревизионното производство, неправилно от правна страна автомобилът е определен като лек автомобил по смисъла §1, т. 18 от ДР на ЗДДС и на това основание е отказано право на приспадане на данъчен кредит по чл. 70, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗДДС. В §1, т. 18 от ДР на ЗДДС е дадено легално определение на понятието „лек автомобил“ и това е автомобил, в който местата за сядане без мястото на водача не превишава 5, както е в настоящия случай. Съгласно изр. второ на цитираната разпоредба обаче, не е лек автомобил, който е предназначен за превоз на товари, или лек автомобил, който има трайно вградено допълнително техническо оборудване за целите на извършваната от регистрираното лице дейност. По тази легална дефиниция и с оглед представените още в хода на ревизионното производство свидетелство за регистрация на автомобила, издадено от МВР – КАТ и представляващо официален документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, настоящата съдебна инстанция приема, че процесният автомобил е специален, така, както е вписано в свидетелството му за регистрация като такъв, категория М1. Представен е сертификат за съответствие, издаден от производителя и съгласно него автомобилът е определен също като товарен. Автомобилът е вписан като товарен и в договор за наем на недвижим имот, представен в хода на съдебното разглеждане на делото, в издадената фактура, в свидетелството за регистрация в КАТ, в сертификата за съответствие на производителя

При наличието на официални документи, удостоверяващи, че процесният автомобил е товарен автомобил и без те да са оспорени и опровергани от приходната администрация в хода на съдебното производство, не може да се приеме за обоснован

и законосъобразен извода, че автомобила е лек. По техническите характеристики, дадени от производителя и признати с представените официални документи, автомобилът е от техническа гледна точка товарен автомобил, тип фургон, марка Фиат, модел Дукато, на който е добавено специализирано оборудване характерно за ППС от типа на кемперите и попада в изключението на §1, т. 18, изр. второ от ДР на ЗДДС.

Налице са предпоставките за признаване на право на данъчен кредит и ревизионният акт следва да бъде отменен. В този смисъл е и трайната съдебна практика на ВАС, например съдебни решения по дело №10262/2013г., №10664/2013г., № 15642/2013г. № 5086/2014г., № 6595/2012г., № 2057/2013г., №14960/2013г., № 2685/2013г., № 7023/2013г., № 3592/2013г., № 3189/2013г. и на СЕС по дело С – 118/11.

С оглед изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно и следва да се уважи. Претендираните разноски възлизат на 2550.00лв.

Така мотивиран и на основание чл. 160 , ал. 1 от ДОПК, Административен съд София - град, Трето отделение , 80 -ти състав :

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ ревизионен акт №22221722002253-091-001/24.11.2022г. издаден от С. Г.-Началник сектор, възложил ревизията и А. Д.-гл.инспектор по приходите и ръководител на ревизията при ТД на НАП С., с който са установени задължения на „Салю-Е“ ООД ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. Ч. в размер на 19874.19 лева по фактури, издадени за покупка и услуги на автомобил „Т. ZFA25000002P5309“ с рег. [рег.номер на МПС] .

ОСЪЖДА ТД на НАП-С. да заплати на „Салю-Е“ ООД ЕИК[ЕИК] разноски в размер на 2550.00лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния Административен съд на Република България в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията от страните.

СЪДИЯ: